

- tunnistada tema puhul vastavalt ETL artiklile 277 kohaldamatuks määruse nr 806/2014 artiklid 15, 18, 20, 21, 22 ja/või 24;
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-483/17, *García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-484/17, *Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-497/17, *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu* ning T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*.

20. septembril 2017 esitatud hagi – DNV GL versus EUIPO (Sustainable)

(Kohtuasi T-644/17)

(2017/C 374/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: DNV GL AS (Høvik, Norra) (esindaja: advokaat J. Albers)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „Sustainable“ – registreerimistaotlus nr 15 372 832

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 12. juuli 2017. aasta otsus asjas R R 2/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada ELi kaubamärgi „Sustainable“ registreerimistaotlus nr 15 372 832 kõigi hõlmatud kaupade ja teenuste osas;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b, artikli 7 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 2 rikkumine.

25. septembril 2017 esitatud hagi – Jinan Meide Casting versus komisjon

(Kohtuasi T-650/17)

(2017/C 374/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Hiina) (esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 28. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1146, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Castings Co. Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike suhtes; ja
- mõista käesoleva menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud alusmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõike 7 punkti a sellega, et põhjendati müügitehingute meelevaldset väljajätmist 1) väikeste müügimahtudega väljaspool tavapärase kaubandustegevust ja 2) ebausaldusväärsete kuluandmetega.

Hageja sõnul rikkus komisjon normaalväärtuse kindlaksmääramisel alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kahel põhjusel.

- Esiteks moonutas normaalväärtuse kindlaksmääramist hageja väitel see, et müügi hulka on arvatud niisuguste toodete kontrollnumbrid (edaspidi „kontrollnumbrid“), mida võrdlusriigi tootja müüs kõigest väga väikestes mahtudes. Hageja väitel on ta tõendanud, et niisuguste väikeste müügimahtude puhul ei olnud hinnad usaldusväärsed, mistõttu määrati normaalväärtus kindlaks ebamõistlikult. Samuti väidab hageja, et väikesemahulise müügi ei kajasta ostjate tavapärase käitumise ega tulene tavapärastest hindade kujunemise viisidest ning ei kuulu seetõttu tavapärase kaubandustegevuse hulka ega võimalda seega nõuetekohast võrdlust. Hageja sõnul toonitas komisjon, et ta hindab tavapärase kaubandustegevust, kuid jättis arvestamata eespool nimetatud asjaolud.
 - Teiseks märgib hageja, et komisjon ei hankinud võrdlusriigi tootjalt kontrollnumbrite kaupa usaldusväärsed kuluandmeid. Hageja väidab, et seetõttu kujundas komisjon välja niisuguste kontrollnumbrispetsiifiliste kuluandmete arvutamise meetodika, mis seisnes tegelikkuses pelgalt eeldamises, et kõik tehingud, mille hind jäi alla 92,14 % vastava kontrollnumbri keskmisest hinnast, ei olnud kasumlikud, selle asemel et kontrollida kasumlikkust kontrollnumbrite kaupa. Hageja sõnul on selline üldine eeldus täiesti ebamõistlik ning viib müügitehingute meelevaldse väljaarvamise ja normaalväärtuse põhjendamatu suurendamiseni. Hageja järeldeb, et niisugusele meetodikale ja ebausaldusväärsetele andmetele tuginemine, et jätta madalama hinnaga müügitehingud normaalväärtuse kindlaksmääramisest tema kahjuks välja, rikub artikli 2 lõike 7 punkti a.
2. Teise väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 10 ja WTO dumpinguvastase lepingu artiklit 2.4 ning hea halduse põhimõtet sellega, et jäeti tegemata kaubandustasandiga, krediitingimustega, pakendamiskuludega ning tooraine ja tööviljakuse erinevustega seotud kohandused ning asetati hagejale ebamõistlik tõendamiskoormis.
- Hageja sõnul olid kõik tema müügitehingud sõlmitud lõppkasutajatega, võrdlusriigi tootja aga müüs oma tooteid nii lõppkasutajatele kui ka vahendajatele. Hageja märgib, et ta esitas rohkesti tõendeid pideva erinevuse kohta hinnastamises, kuid sellest hoolimata ei teinud komisjon kaubandustasandiga seotud kohandusi, mida hageja palus.
 - Hageja märgib, et samuti jättis komisjon üle vaatamata pakendamiskuludega seotud kohanduse arvutuse, kuigi hageja esitas tõendeid selle kohta, et nimetatud kohanduse väärtus on vale jaotuskriteeriumi kasutamise tõttu vigane. Hageja väitel rikkus komisjon seega oma kohustusi, jaotades pakendamiskogukulud kogukäibe, selle asemel et jaotada need võrdlusriigi tootja enda toodangu käibe.
 - Samuti märgib hageja, et komisjon jättis tegemata ka krediitkuludega seotud kohanduse seoses põhiosaga võrdlusriigi tootja käibest. Hageja sõnul tõendas ta, et dokumenteeritud tõendid räägivad vastu komisjoni seisukohale, millest lähtudes oli komisjon algul selle kohanduse tegemata jätnud, ning selle asemel et teha õiged järeldused seoses vajadusega teha krediitingimustega seotud kohandusi, tegi komisjon oma kohustusi rikkudes kohanduse üheainsa kliendi suhtes.

- Lõpuks väidab hageja, et komisjon tunnistas, et kasutatud tooraine ja töövõljalakuse osas esines erinevusi võrdlusriigi tootja ja hageja vahel, kuid ei teinud nende erinevuste suhtes kohandusi. Selles aspektis eiras komisjon hageja sõnul muu hulgas võrdlusriigi tootja enda ütlusi, millest nähtus, et need erinevused olid olemas ja mõjutasid hindade võrreldavust.
 - Hageja sõnul asetas komisjon Jinanile ka ebamõistliku tõendamiskoormise, rikkudes sellega iga eespool käsitletud kohanduse osas alusmääruse artikli 2 lõikest 10, dumpinguvastase lepingu artiklist 2.4 ja hea halduse põhimõttest tulenevaid kohustusi.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a, lõiget 10, lõike 10 punkti a ja lõiget 11 sellega, et dumpingumarginaal määrati kindlaks mittekokkusobivate tooteliikide suhtes.
- Hageja märgib, et määrales normaalväärtuse mittekokkusobivate tooteliikide suhtes vastavalt keskmisele normaalväärtusele, mida oli korrigeeritud toodete erinevuse väärtusega, mis määrati kindlaks ekspordihindade vahe põhjal, rakendas komisjon normaalväärtuse kindlaksmääramisel ebamõistlikku metoodikat, rikkudes sellega alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a. Hageja sõnul põhineb see eeldusel, et füüsiliste tunnuste erinevuste turuväärtus kajastub ekspordihindades, kuigi tegelikkuses kajastavad võrdlusaluseks kasutatud kokkusobivate tooteliikide ekspordihinnad komisjoni tuvastatud asjaolude kohaselt vähemalt osaliselt dumpingut. Hageja väitel on sellesse metoodikasse sisse arvatud eeldus, et kõnealuste mittekokkusobivate tooteliikide ekspordi hinnad on seatud tasemele, mille dumpingumarginaal on täpselt sama nagu see, mille esinemine tuvastati kokkusobivate tooteliikide puhul. Hageja arvates ei ole see eeldus mõistlik ega kontrollitav.
 - Samuti märgib hageja, et rakendades metoodikat, mille tagajärjel eeldatakse mittekokkusobivate tooteliikide dumpingu tase olevat sama mis kokkusobivate tooteliikide korral, ei kajasta lõpuks saadud dumpingumarginaal täielikult tegeliku dumpingu määra ning see on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 11.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 1, 2 ja 3 sellega, et tuginedi ebatäpsetele andmetele impordi kohta, või alusmääruse artiklit 3 ning artikli 9 lõikeid 4 ja 5 sellega, et hageja suhtes kehtestati tollimaksud, ilma et oleks tuvastatud kahju või põhjuslikku seost.
- Hageja märgib, et kui Euroopa Kohus ei asu seisukohale, et vaidlusalusesse määrusesse on inkorporeeritud need kahju ja põhjuslikku seost puudutavad tuvastatud asjaolud, mida viite kaudu hõlmas tühistatud määrus, ⁽²⁾ ei ole vaidlusaluse määrusega – arvestades, et tühistatud määrus hageja osas tervikuna tühistati – hageja imporditavate toodete suhtes dumpinguvastased tollimaksud kehtestades järgitud nõudeid, mis on kehtestatud muude aspektide suhtes peale dumpingu. Hageja sõnul viib see muu hulgas alusmääruse artikli 9 lõike 4 rikkumiseni, kuna kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks, ilma et oleks tuvastatud kahju ja põhjuslikku seost, ning alusmääruse artikli 9 lõike 5 rikkumiseni, kuna on kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks allika suhtes, mida ei loetud kahju põhjustavaks. Hageja märgib, et kuna tema suhtes vastu võetud määruses ei ole tuvastatud kahju tekitamist, rikkus komisjon ka alusmääruse artiklit 3, mis käsitleb kahju tuvastamist. Samuti nendib hageja, et põhistus on puudulik.
 - Teise võimalusena väidab hageja, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 3 lõikeid 1, 2 ja 3 sellega, et tugines ebatäpsetele andmetele impordi kohta. Hageja sõnul tuginedi kahju tuvastamisel impordiandmetele, mis komisjonile kättesaadava teabe põhjal selgelt hõlmasid niisuguste toodete impordi, mida ei saa pidada asjassepuutuvaks tooteks. Hageja märgib, et komisjon aga ei astunud vajalikke samme impordi käsitlevate andmete täpsuse kontrollimiseks ja nende korrigeerimiseks niisuguste toodete impordi väljajätmise teel, mida ei saa pidada asjassepuutuvaks tooteks. Hageja järeldab, et seetõttu rikkus komisjon alusmääruse artikli 3 lõikeid 1, 2 ja 3.

5. Viienda väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 266 ja 2009. aasta alusmääruse artikli 9 lõiget 4, kuna kohtuotsust oleks pidanud rakendama nõukogu, mitte komisjon.

Hageja sõnul eeldab 2009. aasta alusmääruses – mis, nagu komisjon ise tunnistas, oli kordusuurimise suhtes kohaldatav õigusakt – ette nähtud menetlus seda, et meetme võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, mille komisjon esitab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist. Hageja sõnul seda menetluskorda ei järgitud ning seega rikuti vaidlusaluse määruse vastuvõtmisel 2009. aasta alusmääruse artikli 9 lõiget 4 ning ELTL artiklit 266, mis kohustab institutsiooni, kelle õigusakt on tühiseks tunnistatud, kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid võtma.

- (¹) Viiteid alusmäärusele peetakse viideteks eeskätt 2009. aasta alusmäärusele (nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, ELT 2009, L 343, lk 51) ja selle kõrval viideteks vastavatele sätetele 2016. aasta alusmääruses (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ELT 2016, L 176, lk 21).
- (²) Nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 430/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes, nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Indoneesia suhtes (ELT 2013, L 129, lk 1).
-